

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Київ

«29» травня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Дулкай Іван Іванович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

ГОРЕЛОВА ОЛЕКСІЯ ЮРІЙОВИЧА
15.05.1992 року народження, уродженця м. Кам'янка, Пензенської обл., Російської Федерації, проживаючого за адресою: Російська Федерація, Псковська область, м. Псков, вул. Шестака, буд. 12, кв. 38, громадянина Російської Федерації,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених **ч. 1 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України** – тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому групою осіб, а також **ч. 2 ст. 438 КК України** – віддання наказу на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднано з умисним вбивством.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Горелов О.Ю.:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Відповідно до статті 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенції) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Стаття 27 Конвенції визначає, що особи, які перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до статті 29 Конвенції визначено, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Також, згідно статті 32 Конвенції, забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 147 Конвенції серйозні порушення охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема умисне вбивство.

Відповідно до статті 11 ДП I фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності.

Підпунктом а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 ДП I визначено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів, насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема вбивство.

Так, громадяни РФ, військовослужбовці 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ (військова частина 74268, пункт постійної дислокації – м. Псков, РФ) капітан Горелов Олексій Юрійович, обіймаючи посаду командира 2-ї самохідної-артилерійської батареї (далі – САБ), прапорщик Гриненко Денис Андрійович, обіймаючи посаду старшини 2-ї САБ, ефрейтор Моругін Вадим Володимирович, обіймаючи посаду старшого стрільця-сапера 6-ї десантно-штурмової роти (далі – ДШР), діючи у складі 2-ї БТГр цього полку, починаючи з 24.02.2022, прийняли безпосередню участь у актах збройної агресії, зокрема в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП I мали статус комбатанта і були зобов'язані дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Горелов О.Ю., будучи командиром 2-ї САБ 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ здійснював керівництво підпорядкованим особовим складом та іншими

приданими до неї силами 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ до яких входив Моругін В.В., та які щонайменше з 16 березня 2022 року дислокувались в районі житлового комплексу «Континент» - житлового комплексу «Міленіум» - по вулиці Тарасівській в м.Буча та виконували завдання із ведення артилерійського вогню із самохідних артилерійських установок (далі – САУ) 2С9 «Нона-С» та мінометних установок.

У цей же період часу у житловому будинку № 8-А по вулиці Тарасівській в місті Буча перебували місцеві жителі, які були одягнуті у цивільний одяг, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, не мали при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто були цивільними особами, які ховалися у приміщенні будинку та своєю поведінкою не компрометували, не провокували і не становили загрози. Про вказані обставини було достеменно відомо військовослужбовцям ЗС РФ, які після взяття міста Буча під контроль, здійснювали періодичні перевірки та патрулювання в районі вказаних вулиць, контролюючи їх таким чином.

16.03.2022 у денний час Горелов О.Ю., разом з підпорядкованими йому військовослужбовцями, у тому числі Гриненком Д.А. та Моругіним В.В., у форменому одязі військовослужбовців ЗС РФ, будучи озброєними автоматичною зброєю, зайняли подвір'я житлового будинку № 8-А по вулиці Тарасівській в місті Буча та почали облаштовувати в квартирах будинку місця для проживання.

В ході проведення вказаного підготування приміщень будинку для розміщення особового складу 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ виявлено жителя вказаного будинку , який знаходився на лавці на території двору біля входу до 5-го під'їзду вказаного будинку та розмовляв по мобільному телефону. Вказані військовослужбовці ЗС РФ наказали здати мобільний телефон для перевірки на що останній погодився та надав свій мобільний телефон типу смартфон. Отримавши вказаний мобільний телефон останні почали здійснювати його огляд та перевірку, у ході якої виявили інформацію, яка свідчила про активну українську суспільну позицію та патріотичні погляди

В подальшому невстановлені військовослужбовці ЗС РФ відвели до лавки біля входу до 4-го під'їзду вказаного будинку, де до них вийшла група військових, в тому числі Горелов О.Ю., Гриненко Д.А. та Моругін В.В.

Після чого, Горелов О.Ю., Гриненко Д.А. та Моругін В.В., разом з іншими невстановленими на даний час слідством військовослужбовцями ЗС РФ, усвідомлюючи, що є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в порушення положень ст. ст. 27, 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 11, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, без попередньої домовленості між собою вирішили нанести тілесні ушкодження

Так, Горелов О.Ю. будучи командиром наніс два удари правою рукою по лівій частині обличчя потерпілого , чим продемонстрував підлеглим прийнятність подібного поводження з цивільними особами та приклад можливості безкарного вчинення таких дій. Після чого Гриненко Д.А. наніс два удари прикладом автоматичної зброї в район грудної клітки , від чого останній впав на землю. Далі невстановлені на даний час слідством військовослужбовці ЗС РФ у кількості 5-6 осіб почали наносити хаотичні удари ногами по тілу

В подальшому піднявся та Моругін В.В. наніс удар ногою в район паху потерпілого, від чого останній впав на землю.

Унаслідок указаних умисних дій Горелова О.Ю., Гриненка Д.А., Моругіна В.В. та невстановлених на даний час слідством військовослужбовців ЗС РФ потерпілому заподіяно тілесні ушкодження та фізичні страждання.

Отже, Горелов О.Ю., будучи командиром 2-ї САБ 2-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ (в/ч 74268), 16.03.2022 у денний час, перебуваючи на території подвір'я житлового будинку № 8-А по вулиці Тарасівська в місті Буча Бучанського району Київської області, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту, та те, що є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до осіб, які мають проукраїнські погляди, з метою спричинення тілесних ушкоджень , в порушення положень ст. ст. 27, 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 11, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, діючи групою осіб за участю Гриненка Д.А., Моругіна В.В. та інших невстановлених на даний час військовослужбовців ЗС РФ, наніс два удари правою рукою по лівій частині обличчя потерпілого , після чого Гриненко Д.А. наніс два удари прикладом автоматичної зброї в район грудної клітки потерпілого, а Моругін В.В. наніс удар ногою в район паху потерпілого, чим заподіяно невстановлені тілесні ушкодження та фізичні страждання.

Таким чином, Горелов О.Ю. підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім цього, командир 2-ї САБ 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ капітан Горелов О.Ю., усвідомлюючи, що він являється одним із командирів бойового підрозділу ЗС РФ, який бере участь у збройному конфлікті, після того як у телефоні місцевого жителя виявлено інформацію, що свідчила про його активну українську суспільну позицію та патріотичні погляди, після спричинення останньому з боку Горелова О.Ю., Гриненка Д.А., Моругіна В.В. та

інших невстановлених на даний час слідством військовослужбовців ЗС РФ тілесних ушкоджень та фізичних страждань, грубо порушив закони та звичаї війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме віддав наказ про здійснення вбивства

Так, Горелов О.Ю., 16.03.2022 у денний час перебуваючи біля 4 під'їзду житлового будинку № 8-А по вулиці Тарасівська в місті Буча Бучанського району Київської області, ігноруючи основні положення норм міжнародного гуманітарного права щодо захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, передбачених ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п. п. а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи, що є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, будучи особою, яка приймає рішення під час здійснення бойових дій, з мотивів ненависті до осіб, які мають проукраїнські погляди, з метою спричинення смерті шляхом використання демонстративного жесту правою рукою, віддав особовому складу, який перебував у його підпорядкуванні, наказ про вбивство

В подальшому, старший стрілець-сапер 6-ї ДШР, діючи у складі 2-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ Моругін В.В., перебуваючи в підпорядкуванні у капітана Горелова О.Ю., будучи обізнаним із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими в положеннях міжнародного законодавства, усвідомлюючи невідповідність отриманого наказу нормам міжнародного гуманітарного права, недотримання в ньому принципів захисту цивільного населення, сприйнявши демонстративний жест правою рукою Горелова О.Ю. як наказ на вбивство, погодився його виконати.

Задля виконання вказаного наказу, ефрейтор Моругін В.В., у форменому одязі військовослужбовця ЗС РФ, будучи озброєним автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, підійшов до лавки біля 4-го під'їзду будинку 8-А по вулиці Тарасівській в місті Буча, де знаходився цивільний чоловік, в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п.п. а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 ДП I, усвідомлюючи, що є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не становить загрози, з мотивів ненависті до осіб, які мають проукраїнські погляди, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою виконання наказу на вбивство зв'язав мотузкою йому руки та наказав слідувати за кут вказаного будинку у напрямку зелених насаджень. В подальшому Моругін В.В., з метою спричинення смерті, поблизу зелених насаджень біля будинку № 8-А по вулиці Тарасівській в місті Буча поставив потерпілого на коліна та перебуваючи позаду нього здійснив не менше 8 пострілів із автоматичної стрілецької зброї калібру 5,45x39 мм., чим спричинив смерть останньому.

Смерть наступила від множинних вогнепальних кульових наскрізних поранень тіла з ушкодженнями внутрішніх органів та кісток скелету.

Отже, Горелов О.Ю., будучи командиром 2-ї САБ, діючи у складі 2-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ (в/ч 74268), 16.03.2022 у денний час, перебуваючи на території подвір'я житлового будинку № 8-А по вулиці Тарасівська в місті Буча Київської області, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до осіб, які мають проукраїнські погляди, з метою спричинення смерті, в порушення положень ст. ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п. п. а.1) п. а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, віддав наказ на вбивство останнього.

В результаті чого, ефрейтор Моругін В.В., перебуваючи в підпорядкуванні у Горелова О.Ю., виконав вказаний наказ та здійснив розстріл із автоматичної зброї, чим вчинив умисне вбивство цивільної особи.

Таким чином, Горелов О.Ю. підозрюється у відданні наказу на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу (розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України
майор поліції

Іван ДУЛКАЙ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу управління процесуального керівництва та підтримання публічного обвинувачення Департаменту протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту, Офісу Генерального прокурора

Андрій НЕСКОРОДЯНИЙ

« 29 » 05 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу (розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції

Іван ДУЛКАЙ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2024 року